

مقایسه معماری‌های مونولیتیک و میکروسرویس

خلاصه (Summary)

- این سند یک راهنمای جامع، عملی و پروژه‌محور است برای درک عمیق دو الگوی پرکاربرد معماری نرم‌افزار: «مونولیتیک» و «میکروسرویس».
- اگر تیم کوچک هستید، دامنه محدود دارید، و سرعت تحویل برایتان مهم است، مونولیت (یا «مونولیت ماژولار») معمولاً انتخاب بهتری است.
- اگر چند تیم موازی دارید، دامنه بزرگ و ناهمگن دارید، نیاز به مقیاس‌پذیری مستقل، استقلال چرخه انتشار، و جداسازی مرزهای بیزنسی دارید، میکروسرویس با درایت (و نه شتاب‌زده) مناسب‌تر است.
- بزرگ‌ترین ریسک میکروسرویس برای تیم‌های کوچک: «مونولیت توزیع‌شده» (Distributed Monolith) — پیچیدگی دو برابر بدون مزیت واقعی.

تعریف و تفاوت‌های ساختاری

- مونولیتیک (Monolithic): کل اپلیکیشن API، منطق دامنه، رندر، جاب‌ها، در یک کدبیس و یک پکیج/دیپلوی واحد. پایگاه‌داده معمولاً یکجا/اشتراکی است. تست و دیپلوی ساده‌تر؛ مرزبندی لایه‌ها داخل همان کدبیس انجام می‌شود.
- مونولیت ماژولار: همان مونولیت اما با مرزبندی صریح پکیج‌ها/ماژول‌ها (لایه دامنه‌ها، آداپترها، سرویس‌ها) برای جلوگیری از درهم‌تنیدگی. بهترین سکوی پرش به میکروسرویس.
- میکروسرویس (Microservices): سیستم از چندین سرویس مستقل تشکیل می‌شود. هر سرویس یک دامنه باریک را پوشش می‌دهد، دیتابیس خودش را دارد (Database per Service)، با دیگر سرویس‌ها از طریق API/پیام (Sync/Async) ارتباط برقرار می‌کند و چرخه انتشار مستقل دارد.
- تفاوت‌های کلیدی ساختاری:
 - -مرزها: در مونولیت «مرز درون کد» است؛ در میکروسرویس «مرز در سطح اجرا/شبکه».
 - -دیتابیس: در مونولیت معمولاً یک DB مشترک وجود دارد؛ در میکروسرویس DB هر سرویس جدا است و منبع «Shared DB» بین سرویس‌ها.
 - -ارتباطات: مونولیت — فراخوانی درون‌فرآیندی؛ میکروسرویس — شبکه (HTTP/gRPC) پیام‌رسان.

- -استقرار: مونولیت — یک آرتیفکت و یک کانتینر/سرویس؛ میکروسرویس — چندین سرویس، ارکستریشن (Kubernetes)
- -تیم‌ها: مونولیت — یک تیم یا چند تیم روی یک ریپو؛ میکروسرویس — تیم‌های «کراس فانکشنال» هر کدام مالک یک سرویس.

احراز هویت و امنیت (AuthN/AuthZ, Security)

- مونولیت:

- -لایه Auth متمرکز داخل همان اپ. الگوهای رایج: سشن/کوکی امن (HttpOnly, SameSite, Secure) یا JWT. CSRF برای کوکی ضروری.

برای RBAC/ABAC • -درون همان کُدبیس پیاده‌سازی و Audit Log مشترک.

- -محافظت از Admin Panel ، Rate Limit و فایروال سطح Nginx/Reverse Proxy ساده‌تر.

- میکروسرویس:

- - درگاه (API Gateway) یا «Identity Provider (IdP)» مانند Keycloak/Auth0 نقطه ورود. استاندارد OAuth2.1/OIDC برای AuthN.

- - توکن‌های امضاشده (JWT/JWS) با Scope/Role برای «انتشار» هویت به سرویس‌ها؛ احراز اصالت امضا با JWKS و چرخش کلید. (Key Rotation)

- - ارتباط سرویس-به-سرویس mTLS (Service Mesh) + Authorization مثل Istio/Linkerd در مرز هر سرویس.

- - اصل Zero-Trust هر درخواست باید احراز هویت و مجوز داشته باشد؛ به «شبکه داخلی» اعتماد ضمنی نباید کرد.

- - سکرته‌ها (Secrets) در Secret Manager/کوبرنتس Secret؛ عدم هاردکدینگ. حداقل سطح دسترسی برای DB/Broker/Cache.

- - لاگ ممیزی متمرکز (SIEM) ، WAF ، Rate Limit سراسری، و محافظت DDoS در لایه Gateway گیتوی.

- -نکته پایتونی: در FastAPI می‌توان OAuth2PasswordBearer/OIDC Client ، PyJWT/JOSE و dependencyهای امنیتی را در Gateway و سرویس‌ها پیاده کنید.

مقیاس پذیری (Scalability)

-مونولیت:

- -مقیاس عمودی (Vertical) ساده CPU/RAM: بیشتر. مقیاس افقی (Replica) ممکن است با «حالت‌مند بودن سشن/فایل» در دسر ایجاد کند (نیاز به Redis/Shared Storage).

کشینگ (Redis) Caching • -و جداسازی خواندن/نوشتن در DB (Read Replicas) می‌تواند ظرفیت را بالا ببرد.

-میکروسرویس:

- -مقیاس افقی مستقل برای هر سرویس متناسب با بار. مثال: «سرویس رزرو» را ۱۰ برابر کنید بدون افزایش «سرویس گزارش‌گیری».
- -امکان انتخاب فناوری بهینه برای هر دامنه — (Polyglot Persistence) ولی مراقب هزینه عملیاتی باید باشیم.
- -ارتباط آسنکرون (پیام‌محور Kafka/RabbitMQ): باعث دکاپلینگ و جذب پیک می‌شود؛ نیازمند idempotency و DLQ.
- -الگوهای معماری Saga: برای تراکنش‌های چندسرویسی، Outbox برای تضمین تحویل، Circuit Breaker/Retry/Timeout برای تاب‌آوری.

۴ هزینه‌ها (پیاده‌سازی، نگهداری، توسعه)

-مونولیت — هزینه ورود پایین‌تر:

- -زیرساخت: یک ریپو/سرویس، یک پایپلاین، Compose یا یک VM؛ ارزان‌تر و سریع‌تر.
- -توسعه onboard: ساده‌تر، دیباگ و تست کم‌هزینه‌تر، تصمیمات معماری کمتر.
- -ریسک: با رشد زیاد، coupling زیاد و «زمان Build/Deploy» زیاد می‌شود؛ اما با ماژولار کردن قابل مدیریت است.
- میکروسرویس — هزینه ثابت بالاتر:
- -زیرساخت K8s، Service Mesh، Observability Stack (Prometheus/Grafana/Loki/Tempo/Jaeger)، API Gateway، Registry، Secrets، CI/CD چندانگان.
- -تیم: نیاز به DevOps/Platform Engineering، مانیتورینگ و امنیت جدی‌تر، قراردادهای بین‌سرویسی، مدیریت نسخه/سازگاری.

- -توسعه: تست‌های یکپارچه/قراردادی پیچیده‌تر، دیباگ توزیع‌شده، مدیریت داده و تراکنش‌های بین‌سرویس.

پیچیدگی، تست، استقرار، خطایابی، وابستگی‌ها

-پیچیدگی: میکروسرویس پیچیدگی «زیرساخت» و «هماهنگی بین سرویس‌ها» را اضافه می‌کند؛ اگر ارزش بیزنسی استقلال/مقیاس نیاز نباشد، صرفاً سربار است.

-تست:

- -مونولیت: پوشش‌دهی واحد/یکپارچه ساده‌تر. تست End-to-End یک سیستم واحد.
- -میکروسرویس: اضافه‌شدن «Contract Testing (Consumer-Driven)»، تست‌های همگرایی، تست‌های مقاومتی شبکه، تست روی داده‌های نهایی ایونت‌محور.

-استقرار:

- -مونولیت Blue/Green یا Rolling ساده. ساده‌سازی با Docker+Compose/Gunicorn/Nginx.
- -میکروسرویس: کاناری Progressive Delivery/Feature Flags، Helm/Kustomize، ArgoCD/FluxCD.
- خطایابی/مشاهده‌پذیری:

- -مونولیت: لاگ و متریک متمرکز، Trace ساده.

- -میکروسرویس Trace: توزیع‌شده (OpenTelemetry→Jaeger/Tempo)، Correlation-ID، Centralized Logging (ELK/Loki)، متریک‌ها. (Prometheus)

-وابستگی‌ها/نسخه‌ها:

- -میکروسرویس: «سازگاری رو به عقب (Backward Compatibility)» و نسخه‌بندی قراردادها (SemVer) حیاتی است. از «Shared DB Schema» پرهیز کنیم.

مدیریت داده و تراکنش

-مونولیت: تراکنش ACID چندجدولی ساده (یک DB).

- میکروسرویس: پرهیز از PC2؛ به‌جایش الگوی Saga (Choreography/Orchestration)، Eventual Consistency، طراحی «Idempotent Command/Handler»، Outbox/Inbox برای تضمین تحویل و جلوگیری از دو بار اعمال.

ضدالگوها (Anti-Patterns)

Distributed Monolith: -چند سرویس اما به شدت به هم کوپل؛ همه باید با هم منتشر شوند.

Nanoservices: -شکستن بیهوده دامنه به سرویس‌های بسیار ریز با ارزش افزوده ناچیز و سربار massive.

Shared Database Between Services: -ضدالگو؛ شکستن استقلال سرویس‌ها و قفل شدن نسخه‌ها.

چارچوب تصمیم‌گیری (Decision Framework)

-چک‌لیست سریع: اگر ≤ 3 مورد زیر «بله» است، باید به میکروسرویس فکر کنیم؛ در غیر این صورت «مونولیت ماژولار» شروع خوبی است:

- -چند تیم هم‌زمان روی دامنه‌های مستقل کار می‌کنند.
 - -سرویس‌ها نیاز به مقیاس‌پذیری مستقل دارند (پروفایل بار متفاوت).
 - -چرخه‌های انتشار مستقل برای هر دامنه ارزش بیزنسی دارد.
 - -مرزهای دامنه (Bounded Context) روشن و پایدارند.
 - -بودجه/تخصص DevOps برای K8s/Observability/Security موجود است.
- نمره‌دهی ساده (۰ تا ۵) برای هر معیار: اندازه دامنه، رشد مورد انتظار، تنوع فناوری، استقلال تیم‌ها، نیاز به زمان تحویل مستقل، حساسیت امنیتی/قانونی. اگر میانگین > 3 شد → میکروسرویس.

الگوهای پیاده‌سازی با FastAPI پیشنهادی)

-مونولیت ماژولار (پروژه تک‌ریپو):

- • apps/ – auth, users, orders, payments, reporting (هر کدام پکیج مجزا)
- • core/ – config, db, security, celery, utils
- • api/ – v1/routers.py (شکستن روت‌ها به ماژول‌ها)
- • tests/ – واحد/یکپارچه
- • infra/ – docker-compose.yml, nginx.conf

• -مزیت: سرعت بالا، هماهنگی ساده، دیباگ سریع. مناسب شروع و تیم کوچک.

-میکروسرویس (چندریپو یا مونو-ریپو):

- • gateway/ (Traefik/Kong/Nginx + OIDC)
- • services/
 - └─ auth-service (FastAPI + PostgreSQL + JWT/JWKS)
 - └─ reservation-service (FastAPI + PostgreSQL + Kafka/RabbitMQ)
 - └─ billing-service (FastAPI + PostgreSQL + پرداخت/وب هوک)
 - └─ reporting-service (FastAPI + Read-Model/CQRS)
- • platform/ – Helm charts, K8s manifests, GitOps (ArgoCD), Observability stack
- • Contract Testing برای Pact + رویدادها/API برای OpenAPI/AsyncAPI: قراردادهای

احراز هویت: سناریوی نمونه توکنی (Gateway → Services)

- -کاربر در Gateway لاگین می کند (JWT) Access Token (OIDC/OAuth2). Claims (sub, roles, scopes) با دریافت می شود.
- -کلاینت در هر درخواست Authorization: Bearer <token> می فرستد.
- -سرویس ها با کلید عمومی (JWKS) امضای توکن را اعتبارسنجی و Claims را برای RBAC بررسی می کنند.
- -برای سرویس -به-سرویس client_credentials یا mTLS با SPIFFE/SPIRE. توکن با audience مخصوص سرویس مقصد صادر می شود.
- -چرخش کلید (kid) و انقضا (exp) الزامی؛ استفاده از Cache برای JWKS با بک آف.

نمونه ساختار کانفیگ/دیپلوی

- Docker Compose (شروع سریع مونولیت):
- • web (uvicorn/gunicorn) + db (PostgreSQL) + redis + nginx + celery/worker/beat.
- Kubernetes (میکروسرویس):

• هر سرویس یک Secret/ConfigMap، Ingress Controller (NGINX/Traefik)، Deployment + Service، HPA، Service Mesh، Prometheus/Grafana/Tempo/Loki با Observability، Jaeger/Tempo برای Trace.

تست و تضمین کیفیت

- Pyramid: (کم و هدفمند) E2E, (Pact)، قراردادی (Testcontainer واقعی یا db/broker) یکپارچه (fast)، واحد: Pyramid.
- Chaos/Resilience: Circuit-Breaker/Retry/Timeout قطع موقتی یک سرویس، افزایش تاخیر شبکه، تست.
- Data Contract: Validation اسکیمای رویداد/پیام نسخه‌دار؛ سمت مصرف‌کننده.

برنامه مهاجرت مونولیت → میکروسرویس (گام به گام)

- ۱- (ماژولارسازی مونولیت و روشن کردن مرزهای دامنه. (Bounded Context)
- ۲- (استخراج «اولویت‌های داغ» (رزرو/پرداخت/گزارش) با KPI روشن. (Latency/Throughput/Change Frequency)
- ۳- (معرفی Gateway API و Auth مرکزی؛ سخت‌گیری روی Observability.
- ۴- (استخراج سرویس هدف با «استراتژی استرانگلر: (Strangler Fig)
- مسیرهای جدید → سرویس جدید، مسیرهای قدیمی هنوز از مونولیت.
- ۵- (داده: الگوی Outbox برای مهاجرت تدریجی؛ همگام‌سازی رویدادی؛ قطع وابستگی به Shared Schema.
- ۶- (حکمرانی: نسخه‌بندی قراردادها، Backward Compatibility، چرخه انتشار مستقل.
- ۷- (بهینه‌سازی هزینه: اندازه سرویس‌ها را منطقی نگه دارید؛ از nanoservice بهره‌یزید.

کاربرد در یک پروژه برای مثال: رزرو سرویس خودرو

- شروع عملی پیشنهادی: «مونولیت ماژولار» FastAPI برای Auth/Users/Reservation/Payments/Reporting. (Compose + Nginx + Postgres + Redis + Celery)
- وقتی رزرو/پرداخت بار بالایی گرفت: استخراج reservation-service و billing-service با DB جدا، Gateway با OIDC، Queue برای ارسال SMS/ایمیل/وب‌هوک. گزارش‌گیری را Read Model جدا. (CQRS)
- ملاحظات امنیتی شعب/گارانتی Claim: های نقش/شعبه در JWT؛ سیاست‌های مجوز در Gateway و سرویس‌ها.

مزایا/معایب خلاصه

-مونولیت:

- -مزایا: سادگی، هزینه پایین، دیباگ سریع، تحویل سریع MVP.
- -معایب: رشد گدبیس Build/Deploy → کند، coupling، مقیاس مستقل دامنه‌ها دشوار است.

-میکروسرویس:

- -مزایا: مقیاس پذیری/استقلال سرویس، انعطاف فناوری، انتشار مستقل، انزوا/تاب‌آوری.
- -معایب: هزینه ثابت بالا، پیچیدگی شبکه/امنیت/مشاهده‌پذیری/تست، نیاز به تیم باتجربه.

چک‌لیست نهایی انتخاب

✓ -تیم کوچک، بودجه محدود، ددلاین نزدیک → مونولیت ماژولار.

✓ -نیاز به مقیاس مستقل/انتشار مستقل/تیم‌های متعدد → میکروسرویس (با Gateway+Observability).

ضمیمه A اسکلت پوشه‌ها — مونولیت ماژولار (FastAPI)

...

project/

...

- └─ api/
- | └─ v1/ (routers: auth.py, users.py, orders.py, ...)
- └─ apps/
- | └─ auth/ (schemas.py, service.py, repository.py, routes.py)
- | └─ users/ ...
- | └─ payments/ ...
- └─ core/ (config.py, db.py, security.py, celery_conf.py)
- └─ tests/
- └─ infra/ (docker-compose.yml, nginx.conf)
- └─ main.py

ضمیمه B اسکلت پوشه‌ها — میکروسرویس (نمونه)

...

repo/

...

- └─ gateway/
- └─ services/
- | └─ auth-service/
- | └─ reservation-service/
- | └─ billing-service/
- | └─ reporting-service/
- └─ platform/ (k8s manifests, helm, gitops)

ضمیمه C اسنپت‌های نمونه (FastAPI, Security)

-نمونه وریفای توکن در سرویس‌ها: (FastAPI)

```
...  
from fastapi import Depends, HTTPException, status, FastAPI  
...  
  
...  
from jose import jwt, JWTError  
...  
  
...  
import httpx  
...  
  
...  
JWKS_URL = "https://idp.example.com/.well-known/jwks.json"  
...  
  
- AUDIENCE = "reservation-service"  
- ISSUER = "https://idp.example.com/"  
- app = FastAPI()  
- async def verify_token(authorization: str = Depends(...)):
```

-استخراج و وریفای JWT با کش کردن + JWKS بررسی + iss/aud/exp/nbf نقش‌ها/اسکوپ‌ها

- ...

-سپس `dependency verify_token` را روی روت‌ها اعمال کنید.

جمع‌بندی و توصیه نهایی

-برای اکثر تیم‌های کوچک/متوسط: «مونولیت ماژولار» بهترین نقطه شروع است. با مرزبندی دامنه‌ها، تست خوب، و observability اولیه، به محض نیاز می‌توانیم یک دامنه پریسک/پربر را به میکروسرویس تبدیل کنیم.

-اگر میکروسرویس می‌خواهیم، ابتدا Platform/Observability/Gateway/IdP را درست کنیم؛ سپس هر سرویس را با قرارداد روشن، دیتابیس جدا، و تست قراردادی بسازیم؛ و از Shared DB و nanoservice دوری کنیم.